

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 09 0 K 035106 19 Kž 2
Sarajevo, 20.12.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Hurije Sarajlić kao predsjednice vijeća, Nidžare Zlotrg i Vesne Stanković Čosović kao članova vijeća, uz sudjelovanje A.K. kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenog V.A., zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi branitelja osumnjičenog V.A., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035106 19 Kv 3 od 11.12.2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 20.12.2019. godine donio je:

R J E Š E N J E

Žalba branitelja osumnjičenog V.A., izjavljena protiv rješenja Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035106 19 Kv 3 od 11.12.2019. godine, odbija se kao neosnovana.

O B R A Z L O Ž E N J E

Rješenjem Kantonalnog suda u Sarajevu broj 09 0 K 035106 19 Kv 3 od 11.12.2019. godine prema osumnjičenom V.A., protiv koga se vodi istraga zbog krivičnog djela Ubistvo iz člana 166. stav 1. u vezi sa članom 28. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (KZ FBiH), produžen je pritvor za 2 (dva) mjeseca tako da mu, po tom rješenju, pritvor može trajati do 28.01.2020. godine ili do druge odluke suda. Osumnjičenom je produžen pritvor iz razloga propisanih u članu 146. stav 1. tačke b) i c) Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (ZKP FBiH).

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branitelj osumnjičenog V.A. advokat S.Z. iz ..., zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači na način da se osumnjičeni odmah pusti na slobodu ili da pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda branitelja osumnjičenog, kao i po službenoj dužnosti u smislu odredaba člana 321. u vezi sa članom 338. ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Prije svega žalbom branitelja osumnjičenog se ne osporava postojanje osnovane sumnje da je osumnjičeni V.A. počinio krivično djelo za koje se tereti, već se osporava postojanje posebnih razloga iz osnova člana 146. stav 1. tačka b) i c) ZKP FBiH, po kojim osnovima mu je produžen pritvor.

Branitelj osumnjičenog u žalbi osporava opravdanost produženje pritvora prema osumnjičenom iz osnova člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, navodima da za to nisu ispunjeni uvjeti jer je osumnjičenom produžen pritvor na osnovu apstraktnih i hipotetičkih pretpostavki koje nisu potkrijepljene valjanim dokazima, odnosno prezentiranim činjenicama u pobijanom rješenju. Smatra neprihvatljivim zaključak suda da bi osumnjičeni mogao, bez bilo kakvih pokušaja posrednih ili neposrednih da utiče na svjedoke. Prema stavu odbrane u žalbi, ne može se pretpostavljati, kako to čini sud, da bi majka mogla promijeniti iskaz, prihvatajući buduća dešavanja vezana za majku, već se moraju imati argumenti da postoje objektivne, konkretne i argumentovane radnje i postupci koji bi bili valjana osnova za produženje mjere pritvora, koji se ni u prijedlogu tužitelja za produženje pritvora ne navode. Pri tome se u žalbi branitelja ukazuje da su iskazi svjedoka obezbjeđeni, što se vidi iz pobijanog rješenja.

Ovi žalbeni navodi branitelja nisu osnovani.

Odredbom člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH je propisano da se pritvor prema osumnjičenom može odrediti/produžiti ako postoji osnovana bojazan da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili krivotvoriti dokaze ili tragove važne za krivični postupak ili ako naročite okolnosti ukazuju da će ometati krivični postupak uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikrivače. Tako, iz obrazloženja pobijanog rješenja (strana 8, pasus prvi, drugi i treći) proizilazi da je prvostepeni sud svoj zaključak o ispunjenosti ovog posebnog osnova za pritvor zasnovao i na utvrđenju da osumnjičeni živi u zajedničkom domaćinstvu sa majkom i bratom-oštećenim, da je u više navrata bio nasilan i agresivan prema njima, upućivao im prijetnje, vrijeđao ih, polupao inventar u stanu, na osnovu kojih sud izvodi zaključak da bi osumnjičeni upotrebom sile ili prijetnje mogao uticati na majku i brata-oštećenog kao jedine očevidce u cilju umanjenja njegove krivnje, na koji način su ispunjeni uvjeti iz navedenog pritvorskog osnova tj. zbog koluzione opasnosti, iz kojeg osnova je osumnjičenom produžen pritvor.

Ovaj sud podsjeća, da za ocjenu postojanja koluzione opasnosti sud prvenstveno mora utvrđivati da li je osumnjičeno lice pokušalo neposredno ili posredno da utiče na svjedoke, a izuzetno da li postoji ozbiljan rizik da će pokušati da utiče na svjedoke. Pri tome je potrebno pozvati se na konkretne okolnosti koje ukazuju na postojanje takvog rizika i na taj način argumentirati odluku o produženju pritvora iz pomenutog zakonskog osnova.

U konkretnom slučaju ovaj sud cijeni, da pobijano rješenje sadrži dovoljno konkretnih okolnosti koje ukazuju na postojanje ozbiljnog rizika da bi osumnjičeni mogao ometati istragu

uticajem na svjedoke, a prije svega na majku i brata-oštećenog. Iz obrazloženja pobijanog rješenja na strani 8. prvi, drugi i treći pasus proizilazi da je prvostepeni sud prezentirao dovoljno činjenica i okolnosti i to, da je osumnjičeni prijetio majci i bratu, govoreći da će majku ubiti na spavanju i nanijeti zlo porodici, uzorom je smatrao osobu koja je pobila svoju porodicu, razbijao stvari po kući, šarafcigerom pokušao pogoditi brata i zabio ga u napu iznad njegove glave, da su zbog agresivnog ponašanja imali strah od osumnjičenog, bojali ga se, koje sve po ocjeni ovog suda upućuju na zaključak da postoji ozbiljan rizik da će osumnjičeni puštanjem na slobodu ometati istragu uticajem na svjedoke. Pri tome ovaj sud ukazuje, da je osumnjičeni pokretanjem istrage postao svjestan krivičnog djela za koja se tereti, zapriječene kazne za isto, što sve upućuje da osumnjičeni ima interes da utiče na svjedoke i da na postojanje ozbiljnog rizika upućuje činjenica da živi u zajedničkom domaćinstvu sa svjedocima, na koje se pobijano rješenje poziva da postoji osnovana sumnja da ih je i ranije zlostavljao, kako je to prethodno navedeno. Stoga suprotnim žalbenim navodima branitelja nije dovedena u pitanje pravilnost zaključka prvostepenog suda o postojanju uvjeta za produženje pritvora iz osnova člana 146. stav 1. tačka b) ZKP FBiH, zbog čega takve prigovore ovaj sud nije ni mogao uvažiti.

Branitelj osumnjičenog u žalbi osporava postojanje razloga za pritvor iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, navodima da se okolnosti koje je cijenio prvostepeni sud i naveo u pobijanom rješenju, ne mogu smatrati naročitim okolnostima, potrebnim za produženje pritvora po navedenom zakonskom osnovu. Pri tome navodi, da agresivno ponašanje osumnjičenog, prijetnje majci-svjedoku N.A. da će je ubiti na spavanju i nanijeti zlo porodici, uključujući i ranije ponašanje osumnjičenog prema majci i bratu-oštećenom, činjenica da uzorom smatra osobu koja je ubila svoju porodicu, te da iskazana upornost i kontinuitet djelovanja, uz ličnost osumnjičenog i radnje izvršenja za koje je osnovano sumnjiv da ih je učinio prema svom bratu-oštećenom, uz upotrebu kuhinjskog noža, kao i nastupjela posljedica, ne ukazuju, prema stavu branitelja u žalbi, na iteracijsku opasnost.

Ovakvi žalbeni prigovori branitelja nisu osnovani.

Naime, ovaj sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud (na strani 8. posljednja dva pasusa, stranama 9. i 10 pasus prvi, drugi i treći pobijanog rješenja), kod ocjene postojanja naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da bi osumnjičeni mogao ponoviti krivično djelo, cijenio njegovo ranije ponašanje, da je demolirao stan, agresivno se ponašao i prijetio majci da će je ubiti na spavanju i nanijeti zlo porodici, da će u njihovoj kući pasti mrtva glava, da mladić koji je ubio svoju porodicu je najpametniji čovjek i da je ispravno postupio, da je osumnjičeni izuzetno agresivan posebno kad koristi opojnu drogu i da tada razbija stvari po kući, te imajući u vidu radnje izvršenja za koje je osnovano sumnjiv da ih je učinio prema svom bratu, uz upotrebu kuhinjskog noža, iskazujući pri tome drskost i upornost, jer nakon što je oštećenog-brata nožem ubo u leđa i ruku, sjeo je na njega i zadao mu još jedan udarac nožem u grudni koš i rekao „To je bila samo opomena“, stavljajući mu u izgled da bi ga u narednoj situaciji mogao ubiti. Sve ove okolnosti u svojoj ukupnosti, i po ocjeni ovog suda, predstavljaju naročite okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni u slučaju puštanja na slobodu ponoviti krivično djelo, te da su ispunjeni uvjeti za produženje pritvora, iz razloga propisanih u odredbi člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH.

Nadalje, navodi iz žalbe branitelja da upornost i kontinuitet djelovanja ne mogu predstavljati naročite okolnosti iz osnova člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH, po ocjeni ovog suda nisu dovedene u pitanje. Prije svega, u žalbi se ne iznosi pojašnjenje zašto branitelj smatra da upornost i drskost, kako se to navodi u pobijanom rješenju, a ne kontinuitet djelovanja, ne bi uz ostale, u obrazloženju pobijanog rješenja navedene okolnosti predstavljale naročite okolnosti. Ni okolnost, na koju se u žalbi ukazuje, da osumnjičeni do sada nije osuđivan, ne dovodi u pitanje postojanje naročitih okolnosti kao razlog za produženje pritvora osumnjičenom iz navedenog zakonskog osnova, obzirom da se za navedeni pritvorski osnov ne traži osuđivanost, već postojanje naročitih okolnosti koje opravdavaju bojazan da će osumnjičeni ponoviti krivično djelo ili da će dovršiti pokušano krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti. Navode iz žalbe branitelja da prvostepeni sud osumnjičenom nije mogao cijeniti agresivnost kao naročitu okolnost u pogledu posebnog pritvorskog razloga, ukazujući da je osumnjičeni i ranije bio agresivan, ovaj sud cijeni neosnovanim. Ovo iz razloga što navedena okolnost, agresivnost osumnjičenog koja karakteriše njegovu ličnost, koja, kada se dovede u vezu sa nalazom i mišljenjem vještaka psihijatra dr. O.Ć. ukazuje da je dugogodišnje konzumiranje psihoaktivnih supstanci u vidu zloupotrebe dovelo kod osumnjičenog do oštećenja njegovih psihičkih funkcija, do deformacije strukture njegove ličnosti i sklonosti konfliktnim situacijama, što sve uz ostale navedene okolnosti u pobijanom rješenju predstavlja naročite okolnosti, koje upućuju na opravdanu bojazan da će osumnjičeni u slučaju boravka na slobodi ponoviti krivično djelo.

Konačno, suprotno žalbenim navodima branitelja, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud u obrazloženju pobijanog rješenja, na strani 8. posljednja dva pasusa, strani 9. i 10., naveo jasne i određene razloge u pogledu prihvatanja posebnog pritvorskog osnova iz člana 146. stav 1. tačka c) ZKP FBiH. Kako su u tom dijelu pobijanog rješenja sadržani razlozi o odlučnim činjenicama, koji žalbom branitelja nisu dovedeni u pitanje, onda su navodi branitelja da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, neosnovani.

S obzirom na izloženo, na osnovu odredbe člana 337. stav 3. ZKP FBiH, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

Zapisničar
A.K.,s.r.

Predsjednica vijeća
Hurija Sarajlić,s.r.